

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Canones Directivi Confraternitatis Sacerdotum Bonae Voluntatis, Sub Invocatione Domini Nostri Jesu Christi in Cruce morientis

Dirckinck, Johann

Coloniae, Anno 1709

VD18 12518239

Canon VI. De Sobrietatis exemplo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51869](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51869)

intentatam, & nobis quodammodo, si negligentibus existerimus, convenientem, evadimus & subterfugimus. Si quis mundus est [scilicet à peccato lethali] & in itinere non fuerit (scilicet aliter impeditus) & non fecerit phasè; exterminabitur anima illa, de populo suo, quia sacrificium non obtulit Domino, in tempore suo. Numerorum c. 9. v. 13.

CANON VI.

Abstineant omnino ab Ebrietate, & à Conviviis, quoad fieri potest à Conviviis, imò & ab omni, quod redolere potest apud Laicos, maxime infirmos.

EXPOSITIO

Canon præsens Sacerdotes fœderi nostro innexos jubet 1. ab Ebrietate. 2. à Conviviis velut ejus causis. 3. à redolentibus, tanquam ejusdem effectibus, omnino abstinere; Quod ut facilius impetremus, ebrietatis fœditatem ac damna ob oculos ponemus, Pythagoram

ram

ram imitantes, qui à quopiam consul-
tus, quânam ratione ebrietatem devita-
ret; respondit; si quæ per ebrietatem
committis, animo voveris. Et Lacedæ-
monios; qui ut filiis temulentiaë horro-
rem incuterent, servum ebrium, ejusque
fœdos & ridiculos mores eorum obtuti-
bus objiciebant. Statuemus itaque ob
oculos; 1. Quàm magno dedecori &
damno ebrietas sit cuivis homini ratione
prædito. 2. Quàm longè majori cuili-
bet Christiano. 3. Quàm longè maximo
cuicunque Sacerdoti & Pastori anima-
rum; eo fine, ut detestandum hoc vi-
tium cane pejus & angue fugiamus.

C A P U T I.

INvaluère prò dolor! usque adeò in di-
versis Germaniæ nostræ Provinciis
crebra & diuturna convivium ac sympo-
sia, ut vix ullæ primitiæ Sacerdotum, Pa-
trocinia templorum, dedicationes Basili-
carum, Collationes beneficiorum, So-
lemnitates contractuum, absque illis
institui posse censeantur. In hisce verò
con-

conviviis (quorum luxus ferè ab Eccle-
 siasticis dignioribus & majoribus ad in-
 feriores magno cum abusu descendit)
 aliis atq; aliis ferculis & missibus mensæ
 onerantur ac instaurantur: aliis atq; aliis
 cælatis vitris ac poculis sanitatum hau-
 stus prælibantur & respondendo exhau-
 riuntur; Dumque hæc convivia & sym-
 posia in quinas, senasve horas, utinam
 non in seras quandoque noctes protra-
 huntur, Convivis ad æquales haustus se-
 se vel invitantibus, vel cogentibus; quis
 non videt, quæ ebrietatis vel scandali
 pericula Sacerdotem maneant? Inde e-
 nim non rarò accidit, (nisi veritatem dif-
 fiteri, nobisque blandiri velimus) ut
 Sacerdos characteris sui & dignitatis
 oblitus, potu incalescere, ratione tur-
 bari, & denique ebrietatis scelere sese
 obstringere incipiat, aut si eò res non de-
 veniat, certè in ebrietatis confiniis con-
 stitutus, in ea, quæ vini vis & excessus,
 occasio & libertas suggerit, scelera sese
 probrosè præcipitet, ob quæ totâ dein-
 ceptâ vitâ atque æternitate meritò erubef-
 cat, & confundatur. **Observandissimi**

G

Do-

Domini, si jam ejusmodi abusus & excessus in Clericis nostris, quod absit, accidant: quid hoc aliud est quàm diem manè cum Deo inchoare, & vespere eundem cum Diabolo claudere? manè in Ecclesia Sacerdotem Altissimi, à meridie in ganeâ Bacchi sacrificulum agere? manè calicem salutaris accipere & nomen Domini invocare; à meridie calicem ebrietatis exhaurire & nomen Domini blasphemare?

Quàm verò id homini ratione prædicto, ne dicam Christiano, aut Sacerdoti probrosum, noxiùmque sit, quis verbis exprimat? Si enim verum est, ut est verissimum, Spiritus sancti per os Osee c. 4. 11. Prophetæ effatum: *Vinum & ebrietas auferunt cor*: id est, quemadmodum Theodoretus & Theophylactus exponit, meritum auferunt, rationem & judicium eripiunt, hominem recordem atque dementem reddunt; Deinde vires atterunt, sanitatem lædunt, vitam decurtant, honorem atque existimationem imminuunt, proximo scandalum pariunt, corpus catarrhis, febribus,

bus, humoribus arthriticis, morbisque
 innumeris inficiunt; animam verò mul-
 tiplici scelerum & vitiorum colluviè
 conspurcant: quid iis ignominiosius,
 nocentiùsque in homine mentis com-
 pote repetiri potest? Quàm malè con-
 veniunt homo rationis compos & im-
 pos? homo & bellua? Refert unà cum
 Philone Antiquitas Noëmum vini in-
 ventorem, viti & vino ab eâ expresso,
 dulcorandi gratiâ miscuisse sanguinem
 animalium, Leonis, Agni, porci, & ur-
 si. Commentum id equidem est, sed per-
 quam ingeniosum, cum vini vim cor
 humanum auferendi & in bestiam quo-
 dammodo transformandi, præclare ob-
 oculos ponat; ostendatque, quomodo
 instar Nabuchodonosoris: *Cor ejus ab
 humano commutetur, & cor fera detur
 ei.* Danielis 4. 13. Ebrii enim crudeli-
 tate & audaciâ Leones sunt, pugnant,
 omniâque corporis & animæ pericula
 facile contemnunt. Simiæ sunt & Mo-
 riones, qui gestibus mimicis & moribus
 inconditis, omnibus deridiculo existunt:
 Agri sunt, qui ducuntur ad victimam,

ut Diabolo sacrificentur. Porci sunt, qui in vitiorum sordibus & voluptatum spurcarum cœno sese volutant. Denique sunt velut Ursi rapaces, qui famam alienam lacerant, & dum alios ad ebrietatem, aliave vitia inducunt vel cogunt, vitam iis spiritualem auferunt & crudeliter occidunt.

Ejusmodi ferinum intueri desideratis? terribile est, quod in sermonibus ad Fratres de eremo apud D. Augustinum sermone 33. legimus. *Ecce inquit hodie ebrietatem perpessus, præter alias turpitudines nefandas & horrendas, Patrem occidit, duas sorores vulneravit ad mortem. O magna Diaboli Dominatio! Patrem, quem post Deum revereri debebat, occidit: sorores, quas tenerrime diligere debebat, vulneravit ad mortem! O dolorosa ebrietas, omnium malorum mater, omnis luxuria soror, omnis superbia Pater!*

Verè, vinum & ebrietas auferunt cor-
 rationem turbant, eaque turbatâ, aut in
 turpitudinem & confusionem desinunt,
 aut gravissima vitæ, animæque pericula

in-

incautis accersunt. Exempla plura si cupitis, Sacrarum Literarum monumenta, & Sanctorum Patrum volumina inspiciate, S. Hieronymus Epist. 83. ad Oceanum scribit: *Noë ad unius horæ ebrietatem nudat femora sua, quæ per sexcentos annos sobrietate contexerat. Lot per temulentiam nesciens libidine miscet incestum, & quem Sodoma non vicerat, vina vicerunt. Addite si placet alia. Samson vino madens, per Dalilam, hostibus traditur; Holoferni ebrio à Juditha caput refecatur: Balthasar Babyloniorum Monarcharum ultimus, temulentus manum scribentis aspicit, & eadem nocte à Cyro vitâ & regno spoliatur.*

An non igitur verissimè Propheta præmonet: *Vinum & ebrietas auferunt cor.* Id est, eripiunt rationem, pudorem, fortunas, vitam, famam, animam, salutem & omnia? præclare D. Chrysologus serm. 26. *Ebrietas cadis mater, patrens litium, furoris genitrix, magistræ petulantia: hanc qui habet, homo non est: hanc qui habet, non peccatum facit, sed est ipse peccatum.* Si homo non est, quid

ergo! Leo, Simia, porcus & ursus, quin
& asinus & canis. Verè enim S. Chryso-
stomus Homil. 58. in Matth. ait: *Quan-
tò melior asinus ebrioso est; quantò canis
prestantior; omnes certè bestie cum bi-
bunt & comedunt, ultra quàm satis est
non sumunt, etiamsi mille homines coge-
rent.*

Videtur Reverendissimi, Admodum
Reverendi & Venerabiles Domini, ex
his, quàm fœda, quàm probrosa, quàm
noxia sit ebrietas, & quanto pere homi-
nem ratione præditum dedecet, ut ta-
ceamus hominem Christianum & Sacer-
dotem. Et tamen, quò, prò dolor! effre-
nis potandi rabies & libido homines nõ
abripit! quot mortalibus licet aliàs cor-
datis, cor non aufert? quot viros licet ali-
às prudentes non intoxicat, & veluti
Circe, Ulyssis socios, illecebris suis in
porcos, boves, & asinos transformat?
O labes humani generis! ô fœdissima
Germaniæ nostræ macula! *Verè Homo,
cùm in honore esset, non intellexit, com-
paratus est jumentis insipientibus, & simi-
lis factus est illis.* Psalm. 40.

II. Dis-

CAPUT II.

Discurremus modò ulteriùs: si ebrietas ut vidimus, tanto probro & detrimento est homini cuius, ratione à supremo Numine dotata; quantæ ignominia, damnoque erit homini Christiano, per Baptismum Deo consecrato, & Diabolo, pompisque ejus & vitiis abrenuntianti, ac postmodum pactum cum Deo initum sacrilegè violanti? *Apparuit, ait Apostolus ad Titum 2. 11. gratia Dei Salvatoris nostri, omnibus hominibus, erudiens nos, ut abnegantes impietatem & secularia desideria sobriè (erga nos) justè [erga proximum] & piè [erga Deum] vivamus in hoc seculo; expectantes beatam spem [id est speratam beatitudinem] & adventum gloriae magni Dei & Salvatoris nostri Jesu Christi.*

Quomodo autem expectabimus æternam beatitudinem, qui impietatem & sæcularia desideria non abnegamus; sed vitam transfigimus in *comessionibus*

Et ebrietatibus, de quibus Apostolus
Qui talia agunt, regnum Dei non conse-
quentur. ad Gal. 4. 21.

Quomodo sperabimus lætum adven-
tum gloriæ magni Dei, qui nec *sobriè*,
sed cum Epulone splendidè: nec *justè*,
sed Ecclesiis & pauperibus debita abli-
guriendo, injuriosè; nec *piè*, sed somno,
crapulâque prævalente, impiè; vitam
nostram instituimus? & templa, sacrifi-
cia, divinâque officia, aut acediosè ne-
gligimus, aut tepidè, oscitantèrque per-
solvimus.

Quomodo præstolabimur adventum
Salvatoris nostri JESU Christi, ad judi-
candum vivos & mortuos comparituri;
si, quod non rarò accidit, vino somno-
que sepulti, catarrho apoplectico suffo-
cati ad tribunal ejus rapiamur, pro me-
rito condemnemur, & à tortoribus in-
fernalibus in gehennam præcipitemur
æternùm cruciandi?

Quomodo denique ad felicem æter-
nitatem in regno gloriæ & lætitiæ cele-
stis, consequendam aspirabimus, quibus
toties in sacris paginis Spiritus sanctus
hor-

horrendum *ve* intonat, velut notam infelicitatis perpetuæ & signum damnationis æternæ? Legamus obsecro, sæpius & ruminemus divina oracula. Proverb. 23. *Cui ve, cui rixa, cui fovea, cui sine causa vulnera, cui suffusio oculorum? nonne his qui commorantur in vino & student calicibus epotandis? Et Isaia c. 5. 11. Ve qui consurgitis manè ad ebrietatem sectandam, & potandum usque ad vesperam, ut vino estuetis; Sequitur pœna v. 24. Propterea dilatavitis infernus animam suam absque termino. Et idem Propheta l. c. v. 22. Ve qui potentes estis ad bibendum vinum, & vini fortes ad miscendam ebrietatem! propter hoc sicut devorat stipulam lingua ignis, & calor flamma exurit: sic radix eorum quasi favilla erit, & germen eorum, quasi pulvis ascendet.*

Reverendissimi Admodum Reverendi & Venerabiles Domini, cui ad toties repetitum *Ve*, aures ambæ non tinniant? quis, si fortè excessum in se deprehendat, non illicò decernat in posterum, juxta leges Christianas, *sobriè, justè, pièq;* vive-

re; commestationes & ebrietates, convivia & consortia potatorum, omnesque temulentiae occasiones sedulo devitare, ut *adventum gloriae magni Dei & vultum Salvatoris nostri Jesu Christi* laetus aliquando subeat, & *Vae* damnationis aeternae feliciter evadat?

C A P U T III.

A Scendamus nunc in discursu nostro altiùs: Quod si ebrietas tanto est dedecori & damno homini cuilibet Christiano; quanto probro & detrimento erit, Christianis Sacerdotibus, Parochis & Prælati? *Qui* ut ait S. Chrysoft. l. 2. de Sacerd. *longè omnibus præstant; quique virtute animi tantum reliquos excellere debent, quantum corporis magnitudine Saul Hebraorum gentes excelluit, seu potiùs multò etiam magis.* Doctor gentium 1. Tim. 3. vult *Episcopum* [sub quo tanquam Sacerdote majore minores complectitur] *irreprehensibilem esse, sobrium non violentum. Diaconos similiter* [quibus & Clericos inferiores

res comprehendit] *non multo vino deditos*. Non dixit, ait Theophilactus, non ebrios, non temulentos; hoc enim omnino indignum est; verum *non multo vino deditos*, non multum potantes: hoc enim animæ, mentisque vim & energiam, licet non eripiat, luxat tamen & debilitat, maloque exemplo dignitatem clericalem dedecorat, infamat ac deturpat. Apostoli sententiæ subscribunt Canones Apostolici [citati à D. Thoma 2. 2. q. 150.] circa hoc brutale vitium laudabiliter rigidi: Canon 42 sic decernit: *Episcopus aut Presbyter, aut Diaconus, alea aut ebrietati deserviens, aut desinat, aut deponatur; Subdiaconus autem Lector, aut cantor similia faciens, aut desinat, aut communionem privetur.* Et merito sanè: ut enim S. Petrus Chrysologus serm. 26. asserit: Ebrietas in aliis crimen est, in Sacerdote sacrilegium.

Verum ut clariùs hujus vitii turpitudinem intueamur, Sacerdotis dignitatem, cum Ebrietatis fœditate, componamus: Contraria enim juxta se posita magis elucescunt. Quid est obsecro Sacer-

G 6 . . . dos?

dos? quid Sacerdotium? quid verò ebrius & ebrietas? Sacerdos est Christus seu Unctus Domini, vas consecratum Numini, Templum Spiritus sancti; *Genus electum, regale Sacerdotium, gens sancta* 1. Pet. 2. est Sanctus: nam *Sancti erunt Deo suo* Levit. 21. c. Quid verò ebrius? *mancipium sui abdominis, speleum Dæmonis, cloaca fœditatis.* Ebrietas enim, S. Basilio teste Homil. de ebriet. *Est malitia mater, virtutis inimica, quæ fortitudinem enervat, temperantiam opprimit, justitiam ignorat, prudentiam extinguit: verbo omnis sanctimoniam venenum est, & pestis virtutum.*

Quid est Sacerdos? Puritatis exemplum, Castitatis speculum, *Angelus Domini exercituum* Malachiæ 2. 7. Quid autem Ebrius? Audite S. Chryostomum Hom. 5. ad Pop. *Demon est voluntarius, mortuus animatus, morbus veniam non habens, ruina excusatione carens, commune generis nostri opprobrium.* Nam ubi *Ebrietas, ibi Diabolus, ibi turpia verba; ubi saturitas, illic Demones choreas agunt.*

Quid

Quid est Sacerdos ? quid Pastor animarum ? *Sal terra est* , ut mortalium mentes , vitæ æternæ sapore condiat : Lux mundi est ; *ut omnibus , qui in Domo Ecclesie sunt , luceat . Civitas est supra montem posita* , ut tanquam vitæ exemplum Laicis , & asylum omnibus ad se confugientibus pateat .

Quid verò Ebrius , nisi fœdum sterquilinum , chaos tenebrarum , author scandalorum , prostibulum vitiorum , lusus Dæmonum ? Eleganter scribit Petrus Abbas Cellensis , vir eximiè sanctus l. 3. c. 10. *Vitium ignobile* , & *inter cetera vitia ignobilissimum est Ebrietas* : ubi enim sensus ebrii ? ubi reverentia ? ubi dignitas ? immemor est præteriti , futuri ignarus , presentis nescius . Discretio confunditur , ratio hebetatur , sensus ligantur , mens ipsa sepelitur , pes errat , labitur lingua , trepidat manus , labia tremunt , caligat visus , auditus surdescit . Ac denique sic concludit . *O bone vir ! nonne tibi videntur hæc principia mortis , fomenta ignis æterni , esca supplicii , illecebra damnationis ? Sic est Reverendissimi Admodum*

Reverendi & venerabiles Domini, certissimum enim effatum est Apostoli: *Neque ebriosi regnum Dei possidebunt.* 1. Corinth. 6. 10.

Conferte nunc, si placet, ulteriùs Sacerdotis virtutes ac vitia Ebrietatis: & longè amplius ab hac labe teterrima abhorrebitis. Quid enim est Sacerdos, nisi sacra dans, aut sacra dos, tot dotibus, quot virtutibus decoratus?

Prima dos tua sacra, O Sacerdos! est *Angelica castitas*; cum toties ex officio immoles & comedas *Agnum immaculatum*, & bibas *vinum germinans virgines*. Zacch. 9. 17. Hæc dos, hæc virtus NB. fundamentum est omnium aliarum, sine qua, mihi crede, frustra pietatem, frustra devotionem; frustra timorem aut amorem Domini, frustra denique universam perfectionem exspectas. Sed quæ eam convivii, symposiis, vinoque multo deditus aut obtinebis aut conservabis? Cum audias Apostolum intonantem: *Nolite inebriari vino, in quo est luxuria* ad Ephes. 5. 18. Et S. Ambrosium lib. 1. de pœnitentia c. 13. *Pascitur libido*

conviviis, nutritur deliciis, vino accen-
ditur, ebrietate flammatur. Si tam effera
sunt passiones, ut ratio vigil violentiam
adhibere debeat, ne dominantur; quid ra-
tio turbata, & nimio potu sopita faciet?
ubi caro ebriatur, ait idem Antistes c. 14.
mens titubat, animus vacillat, cor fluctu-
at, ac facile mergitur in profundum. Ni-
mis sunt cognata nomina Vinum & Ve-
nus; nec absque re vites dicuntur luxu-
riare, nec sine causa vinum lac Veneris
nuncupatur: inter vitra & vitia, nec no-
mina multum discrepant; & propagines
vitium, facile progenerant vitium.

Alter a Dos tua & virtus, O Sacerdos!
est *Honestas eximia*, singularis modestia,
verecundia & gratus omnium actionum
nitor. Hæc virtus est veluti vestis quæ-
dam urbana sacerdotalis animæ, à qua
suus in vultu decor; in genis rubor, in o-
culis continentia, in gestu, motuque to-
tius corporis amœna quædam & amabi-
lis compositio, & totius hominis con-
formatio, rationi virtutique consona ef-
floreſcit. At an non omnis hic virtutum
chorus cum omni suo apparatu ab ebri-
rate

rate

tate dissipatur? An non succedit inurbanitas, petulantia, impudentia, & immodesta quædam & ridicula scurrilitas, quæ in oculis, in verbis, & vultu, in gestu, motuque totius corporis legitur? *Violentia scurrarum est & comessatorum, venterque mero astuans, citò despumat in libidines,* ait S. Hieronymus Epist. 83. ad Oceanum & S. Chrysológus serm. 26. *Ebrietas petulantia magistra, illecebra honestatis, pudoris injuria. Hanc nullus noverit Christianus, ne auditu quidem Sacerdos attingat, ne qui est forma virtutum, vitiorum inde fiat & inveniatur exemplū.*

Tertia Sacerdotis & animarum Pastoris Dos est *pietas in Deum*, orationis studium, & divinum servitium; sunt enim Clerici, id est, fors & hæreditas Domini, Vicarii & Ministri Christi, ejus cultui penitèr mancipati, à populo segregati, ut dum hic mundi curis & laboribus distinetur, illi pro eo preces fundant, sacrificia offerant, Deumque psalmis & hymnis laudent ac glorificent.

Quo autem pacto pietati & orationi vacabit Ecclesiasticus, commessationi &

erapulæ deditus? Plenus venter non orat
 libenter, teste experienciâ. Quomodo in
 cellam vinariam contemplationis & me-
 ditationis cœlestis, spiritu introducetur
 à Rege cœlorum, ac Divino animarum
 sponso, qui musto plenus, mentis impos,
 aut ratione turbatus, nil nisi scyphos,
 cyathos & pocula spirat? Quomodo e-
 ruclabit suspiriis, motibus anagogicis,
 ac precibus ignitis verbum bonum, è
 pectore amoris divini æstu bulliente, qui
 potu sese ingurgitans aut vini aut crema-
 ti, aut cerevisiæ feces exhalat, & mephi-
 tim teterrimam eructat? Quomodo lin-
 gua illa Majestatem divinam laudabit
 psalmis, hymnis & cantibus spirituali-
 bus, quæ humore immodico tumens &
 fluctuans, in clamores inconditos, ver-
 ba absona & cantica scurrilia laxatur?

Dos quarta Sacerdotis & in primis a-
 nimarum Rectoris est *honor, reverentia*
 & *estimatio populi*. At quæ potest esse re-
 verentia populi erga Sacerdotem aut
 Pastorem potatorem, manè vino crema-
 to, liquoreve distillato succensum, à me-
 ridie incendium manè excitatum, vino
 aut

aut cerevisiâ restinguentem? Quis honor Sacerdoti aut Parocho, qui cernitur à plebe instar Epibatarum, militumve gregariorum tabaci fistulam ore gestare, fauces hausto, emissoque fumo in caminum fumantem convertere? ac musæum suum sacratoribus studiis destinatum, in graveolens stipendiariorum gargulium commutare? tot nobiles temporis pretiosissimi horas, salutis æternæ negotiis consecrandas, aut otiosè terere, aut quod deterius est, fumando, bibendo, spuendo & [sit venia verbo] vomendo malè collocare, alternatim fauces calido tabaci fumo inflammare, ut bibat, & mox ignem infuso liquore restinguere, ut denuò vaporando accendat, aut postmodum mephiti graveolentis animæ, sanis & infirmis non solum creet molestiam, verùm etiam mali exempli fœtorem afflet. Quis denique respectus, quæ æstimatio, veneratio & auctoritas Pastori animarum, vel in sacro tribunali coram pœnitentibus vel in aëdibus aut cubiculis coram infirmis, gravem ejusmodi odorem diffundere, aut vultu

vultu ob potum rubenti, carbunculisq;
 confito ambonem conscendere, suosque
 auditores verbo, non exemplo, ad leges
 temperantiæ exhortari? *Confusio certe &*
ignominia est Jesum Christum crucifi-
xum, pauperem & esurientem fartis præ-
dicare corporibus & jejuniorum doctri-
nam rubentes buccas, tumentiaque ora
proferre. Cap. Ecclesiæ principes. distin.
 35. Et quamvis ejusmodi scandalum ut-
 cunque tegatur in iis, qui neque Chri-
 stum, neque jejunium prædicant, intem-
 perantiæ tamen & temulentia vitium
 adeo ex seipso non modò Sacerdoti in-
 decorum & virtutibus quibuscunque
 noxium & adversum est; ut Sacerdotibus
 & Clericis omnibus præcipuo studio
 cavendum esse censeatur. *Væ, væ tibi Cle-*
rice, exclamat S. Bernardus *mors in olla,*
mors in deliciis est non modò, quia secus
introitum delectationis posita esse cognos-
citur, sed ob id maxime, quia populi con-
stat esse peccata quæ comedis. Væ profe-
 ctò Sacerdoti, qui ut loquitur Oseas c. 4.
 8. peccata populi, id est, à fidelibus ob-
 lata pro peccatis, comedit, si ea comef-
 sando

fando & potitando abligurit, atque ita in novam peccati materiam convertit, dum interim oves ejus non pauca quibus, succurrere oportebat, penuriam, morbo, fame, sitique conficiuntur. O dedecus indignum! O abominatio non ferenda!

Pulchrè S. Ambrosius scribit ad Irenæum ep. 6. *Vides nihil in Sacerdotibus plebeium requiri, nihil popolare, nihil commune cum multitudine? Sobriam esse turbis gravitatem, seriam vitam, singulare pondus dignitatis sibi vindicat dignitas Sacerdotis. Quomodo enim observari potest à populo qui nihil habet secretum à populo, dispar à multitudine? Quid enim in te miretur, si sua in te recognoscat? Si nihil in te aspiciat quod ultra se inveniat? Si quæ in se erubescit, in te, quem reverendum arbitratur, offendat! Supergrediamur igitur plebejas opiniones & strata quedam gregalis conversationis, & quæramus nobis viam inaccessam sermonibus insolentium. Sit nostra via angustior, virtus exuberantior, trames pressior, fides sublimior, callis arctior, vigor mentis*

mentis exundans, semita recta sit egressus
 ad superiora. Non ad inferiora, non ad
 esum, pastum, potum, aliaque cum bru-
 tis & vulgo ac fæce populi communia.
 Audimus non rarò quosdam objicien-
 tes, & ebrietates atque excessus intempe-
 rantia suæ hoc specioso vel honestatis
 vel necessitatis palliolo obvelantes; nolo
 esse singularis, nequeo haustum dene-
 gare amicorum precibus, neque resiste-
 re Magnatum imperiis. Verùm his res-
 pondet S. Augustinus Serm. 232. De
 Ebrietate, ubi sic loquitur: *Solent ebriof*
ita se excusare ut dicant: Persona potens
me coëgit ut amplius bibam & in convi-
vio Regis non potui aliter facere. Ad ex-
cusandas excusationes in peccatis ista
pretendimus, & quod implere nolumus,
non potuisse nos dicimus. Etiam si ad hoc
veniretur ut diceretur tibi, aut bibas aut
mories, melius erat ut caro tua sobria
occideretur, quàm per ebrietatem anima
moreretur. Sed excusatio ista falsi objici-
tur: ipsi enim reges & quicumque alii po-
tentes, si te viderent desinisse ut eis non
acquiescas, pro timore DEI non inebria-

ri,

ri, si tibi sub hora videantur irasci, postea verò te in grandi admiratione suscipiunt, dicentes; *Quantis cum minis & terroribus fatigavimus & tamen nunquam eum à sobrietate separare potuimus?* Denique respondet S. Doctor: *Ille qui ebrietati resistit, si cum Dei adjutorio, perseveraverit & pro ipsa aliquas ille pertulerit tribulationes, omnia ei Deus ad martyrii gloriam reputabit.*

Quæ cum ita sint, Domini Confratres finiamus cum seria admonitione Principis Apostolorum quam indies [utinam non obiter] legimus; *Fratres sobrii estote & vigilate, quia adversarius vester Diabolus tanquam leo rugiens circumcui, querens quem devoret, cui resistite fortes in fide, & attendite ne ebrietatis labes adeò indigna homine ratione prædito, vos unquam inficiat: hæc enim ut vidimus homini cor aufert, rationem evertit, mentem eripit, morbos accersit, vires enervat, vitam abbreviat, famam obfuscat, animam & salutem in præsens discrimen adducit ac homines in bestias, feràsque quodammodo transformat.*

Ut

Ut enim S. Chryostomus ait homil. 38. in Matt. *Ebrietas mater & origo omnium vitiorum Sues ex hominibus facit*, quin & Leones, Simias, Ursos, Boves & Canes, ut vidimus. Igitur Fratres *sobrii estote & vigilate*, ne hæc pestis, veluti Noënum, Lothum, Samsonem, Balthasarem, Holofernem, Epulonem, aliósq; innumeros aliquando vos inficiat, & incautos dementet, opprimat atque interficiat.

Sobrii estote & vigilate. Attendite ut *sobriè, justè & piè* vivatis in hoc sæculo; ut impietatem & sæcularia desideria abnegetis, ut diu noctuque exspectetis adventum gloriæ magni Dei & Salvatoris nostri Jesu Christi, ut cum pullaverit, vosque ad iudicium, ad reddendas strictissimæ vitæ transactæ, necnon accepti & expensi rationes citaverit, non somno vinoque sepultos inveniat & horrendum damnationis æternæ *væ*, toties ebriosis bibonibus ac lurconibus intentatum, in vos contorqueat. Sed sobrios, vigilantes & paratos deprehendat, atq; cum servis fidelibus & Virginibus pruden-

den-

dentibus ad perenne convivium cœli ad
cœnam nuptiarum Agni lætantes intro-
ducat.

Sobrii estote & vigilate, quotquot
Sacerdotali, parochiali, aliâve majore
dignitate fulgetis; ne unquam scœda hæc
Ebrietas macula sit in gloria vestra: Vi-
distis enim tantam esse repugnantiam
inter Sacerdotalem dignitatem & ebrie-
tatem, quanta est inter ignem & aquam,
lucem & tenebras, diem & noctem: qua
enim conventio Christi & Belial, Ange-
li & Cacodæmonis, Salis & corruptio-
nis; Sapientis & stulti, Sancti & Impii,
Electi & reprobi, Templi Spiritus Sancti
& speluncæ Diaboli. Vidistis quàm ma-
lè conveniant, dotes & virtutes Sacerdo-
tales & vitia labesque ebrietatis; neque
enim castitas & luxuria, verecundia &
impudentia, modestia & petulantia, ho-
nestas & scurrilitas, vilitas & autoritas,
exemplum bonum & scandalum in una
sede aut corde morantur.

Sobrii ergo estote & vigilate, convi-
via, symposia, consortia potatorum, pro
viribus declinate, quidquid inflamat,
quid-

quidquid redolet, quidquid cerebrum
 turbat, fugite; Verbo & exemplo sobrie-
 tatem & temperantiam docete; ebrieta-
 tem, veluti pestem mortiferam, & vene-
 num lethale devitate. Videte ne quis vos
 seducat ullo modo; ad æquales haustus
 vos cogi nunquam finite; excessus pal-
 liola & excusationes nunquam prætexi-
 te; gulæ momentaneam delectationem
 voluptati æternæ semper postponite;
*Amaritudo anime vinum multum pota-
 tum* Eccl. 31. Quare ut cum Salomonis
 doctrina finiamus; *Ne intuearis vinum
 quando flavescit, cum splenduerit in vitro
 color ejus ingreditur blandè, sed in no-
 vissimo mordebit ut coluber, & sicut regu-
 lus venena diffundet.* Prov. 33.

CANON VII.

DEdant se studio & in primis Lectio-
 ni Librorum spiritualium; è quibus
 Spiritum Ecclesiasticum, omnibus neces-
 sarium, & Spiritum vera devotionis,
 non tam hauriant, quàm augeant, ne
 plenitudine Spiritus repleantur.

H EX-